

ՏԱՍՆ ԵՒ ԻՆՆԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄԵԼԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարվանը 6 ռուբլի
Առանձին համարները 7 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմյան խմբագրատան մէջ:

Մեր հասցեն: Тифлисъ. Редакция «Мшакъ».
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերէն):

Յայտարարութիւն ընդունուում է ամեն լեզուով:

Յայտարարութիւններէ համար վճարում են
խրաքանչիւր բառին 2 կոպեկ:

ԲՈՂԱՆՎԱԿՈՒԹԻՒՆ

Անբարոյականացնող ներգործութիւն. — Ներքին ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Մի նորագիւտ համբիւ. Մի ակամայ պատասխան. Նամակ երեանդ. Ներքին լուրեր. — ԱՐՏԱԲԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Աղանանի վերջին օրերը. Յակոբ Պարոնեանի թողումը. — ԽԱՌՆ ԼՈՐԵՐ. — ՀԵՌԱՎԻՐՆԵՐ. — ԲՈՐՍԱ. — ՅԱՅԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. — ԲԱՆԱՄԻՐԱԿԱՆ. Էրզրումի և Կարսի արհեստագործներէ համայնական կարգերը:

ԱՆԲԱՐՈՅԱԿԱՆ ՆԵՐԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ

Մենք քան անգամ ասել ենք, որ մեզ համար անձինք նշանակութիւն չունեն, այլ նշանակութիւն ունեն պրինցիպները, սիւղ-բուլետները: Եթէ մի մարդ այսօր որոշ պրինցիպի դէմ է դործում, — մենք նրան կը պարտաւենք. բայց հէնց որ նոյն մարդը որոշ պրինցիպին համեմատ կը սկսի գործել, — մենք նրան կը զօլենք, թէ և անձնապէս նա մեր երդուեալ թշնամի էլ լինէր:

Այդպէս չեն վարվում մի յայտնի կուսակցութեան մարդիկ և մի յայտնի կուսակցութեան թերթերը... Նրանց համար պրինցիպ, սկզբունք, ուղղութիւն ասած բաներ չը կան, նրանց համար կան միայն անձինք: Եթէ գործող անձինք իրանց բարեկամներ, ազգականներ, կուսակիցներ, խնամիրներ են, եթէ այդ անձինքն են իրանք, որ և է նիւթական կամ բարոյական անկեղծութիւններ ունեն, այդ տեսակ մարդկանց ամեն տեսակ անիրաւ գործերը՝ զըրանք արդար ու օրինաւոր են համարում: Այդպիսիներէ վերաբերմամբ դրանք հնազանդութիւն, ամենախիստ զիջողական են պահանջում:

Ընհակառակը, երբ գործողներն իրանց

հակառակ կուսակցութեան անձինք են, — այն ժամանակ այդ նոյն մարդիկ ոչ հեղի-նակութիւն, ոչ իշխանութիւն, ոչ արդարութիւն, ոչ ճշմարտութիւն են ճանաչում և ուղղակի դրդում են ուրիշներին մեղանշել զիջողականացի դէմ:

Այդ տեսակ մարդկանցից են Գէորգ Եւանդուկեան և իշխան Կոստանտին Բէհ-բուլեան հոգաբարձուները, այդ տեսակ թերթերից են «Արձագանք» շաբաթաթերթը և ուրիշ մի հայոց թերթ:

Երբ հաշիւ չը տուող երեցիկներն իրանց բարեկամն է, — այդ ոչինչ, այդ շատ զօլելի է. սխալմ են նրան ամենաանպիտան կերպով պաշտպանել անգամ: Երբ հաշիւ-ներ տալ ուշացնող իրանց հակառակ կուսակցութեանը պատկանող մէկն է, — անմիջապէս սխալմ են նրա դէմ անկեղծ յար-ձակվել: Նրա գլխին հրապարակապէս ամեն տեսակ հայհոյանք թափել նախատել նը-րան դաւանապէս, թէ հաշիւ չէ ներկայաց-նում...

Եթէ այս քաղաքի կաթողիկոսական տեղակալը լինէր Սուքիաս կամ Ներսէս, — այդ մարդիկ և այդ թերթերը կուրորէն կը հը-պատակվէին նրանց, ուրիշներին էլ կը պա-հանջէին կատարեալ հնազանդութիւն նը-րանց բոլոր կարգադրութիւններին, կաղա-ղակէին թէ հայերն երբեք առաջ զնալ չեն կարող, մինչև որ չընտելանան խիստ և անպայման զիջողականացին, և այլև: Բայց որովհետեւ այս քաղաքի տեղակալն Եւ-րեմիա է, որին կասկածում են Արիստակէ-սի հետ բարեկամ լինել, — ուրեմն պէտք է ամեն ջանք գործ ընել անպիտանութե-համար թէ տեղակալը չունի կաթողիկոսի իրաւունքները նոյն իսկ վարչական մասում, պէտք է բացարձակապէս անհնազանդութիւն քարոզել դրա դէմ, ուղղակի և յանդիմա-

բար յայտնել թէ չեն ընդունում նրա իշխա-նութիւնն իրանց վրա և այդ կողմերը մոցնել նոյն իսկ հոգաբարձական արձանա-գրութեան մէջ, որպէս զի անհնազանդու-թեան և անիշխանական ձգտումների օրի-նակ ցոյց տան ուրիշներին: Հարկաւոր ժա-մանակ նրանք հրա, հնազանդ և համբերող են, ուրիշներին քարոզում են հնազանդու-թեան անհրաժեշտութիւնը (երբ ինքիքը վե-րաբերում է իրանց մարդկանց), իսկ հարկա-ւոր ժամանակ անիշխանական են, թշնամի զիջողականացի ոչինչ հեղինակութիւն չըն-դունող (երբ հարցը հակառակ կուսակցու-թեան մարդուն է վերաբերում):

Թէ որքան այդ տեսակ գործողութեան եղանակն անբարոյականացնող, ապականող, քայքայող կերպով է ներգործում հաս-րակաց կարծիքի վրա, մանաւանդ թարմ, երիտասարդ սերունդի կրթութեան վրա, — այդ թողնում ենք իրան ընթերցողին դա-տելու:

Գ. Ս.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՄԻ ՆՈՐԱԳԻՏԻՑ ՀԱՄԻՐԶ

Ինչպէս յայտնի է, Ռուսաստանում և Անդրկով-կասում բոլոր առևտրական շրջաններում գործ է ածվում համբիւ: Եւրօպայում այդ համբիւն ոչ մի տեղ չէ գործ ածվում, որովհետեւ այն թաւ-բանական երկու գործողութիւնները, որ կատա-րում է համբիւն, աւելի հեշտ և չուտ կարելի է կատարել թղթի վրա մատիտով հաշուելով: Եւ ի-րաւ, մեղանշում ընդհանրապէս գործածվող համբի-լը միմյան երկու թաւբանական գործողութիւնն է կատարում, այն է՝ գումարումը և հանումը:

Դանից գործիքներից նրա համար: Երկարամետա-ծառայութեան միջոցին՝ աշակերտը կամ խա-Փան «տան տղայ» էր համարվում վարպետի տանը, նրանից ոչ մի գողտիք չէր պահվում և նա այն աստիճան ընտելանում էր այդ ընտանի-քին, որ շատ անգամ դրա անդամն էր դառնում: Դառնանալով իր վարպետի դստեր հետ:

Չը մոռանալ յիշել և այն՝ որ եթէ նոր վար-պետը թերի էր գումարում իր գործի մէջ և յայտն-վում էր, որ նա չունի պահանջված հմտութիւնը և որ ուրեմն վարպետը աշակերտեմ էր վերա-բերվել դէպի սանը — այն ժամանակ պատժում էին նրա վարպետին, իսկ նոր վարպետին մի տա-րի ժամանակով յանձնում էին մի այլ վարպետի, որպէս զի նրա մօտ լրացնէ իր գիտութեան պա-կասը:

Ինքնաբերական կրթութեամբ յարաբերու-թիւնը վերին աստիճան սխալ էր: Ինքնաբե-րականում էր արհեստակից մարդկանց մի շարքի բարոյական միաբանութիւն: Խրաքանչիւր ար-հեստագործ դատ դատ վեր առած, ի հարկէ, նշա-նակութիւն չէր կարող ունենալ իշխանութեան աչքում, սակայն էսնաֆը, համայնքը մեծ ազդե-ցութիւն ունէր: Ինքնաբեր իր ներկայացուցիչներէ միջոցով կարողանում էր մասնակցել քաղաքի գործերին և յարաբերութեան մէջ մտնել կառա-վարիչ փաշաների և այլ մեծամեծներին հետ: Այդ ներկայացուցիչներն էին բողոքում հարկերի ծան-րութեան դէմ և բացատրելով չքաւոր դասի վի-ճակը՝ թնթկութիւն ձեռք բերում, նրանք էին կենսական պիտոյքների սակագինը որոշում, նրանց մասնակցութեամբ բաժանվում էր արքու-նի հարկը թիջաբէթ մէջլիսում (քաղաքային և առևտրական գործոց առեան), նրանք էին միջ-նորդում և բանտից ազատում իրանց արհեստա-կին նրա փոխարէն երաշխաւոր ներկայանալով և կամ փող վճարելով: Արհեստագործ շինար-կան բարեկեցութեան հաղիւ էր հանում, նա

այն էլ ոչ շատ մեծ թանաքներով: Այդ համբիւնը կարող է փոքրի հաշիւ միմյան տասնամորթական սխտեմով, այդ պատճառով յարմար է միմյան ռուսաց փողի համար և կարող էր ի հարկէ, դոր-ժածվել և Ֆրանսիայում, քանի որ այնտեղ էլ փո-ղը տասնամորթական սխտեմով վրա է հանտալած, բայց այնտեղ աւելորդ են համարում այդ տեսակ նախապետական սխտեմի համբիւնը գործածել: Իսկ, օրինակ, անգլիական փողերի հաշիւը մեր համբիւնով անհնարին է:

Սակայն այդ համբիւն, ինչքան էլ հասարակ, նախապետական, տարական սխտեմի վրա հիմն-ված լինէր, այնու ամենայնիւ միտք տունց թիֆ-լիսական մի հայ հաշապահին, օգտվել այդ հա-շուարարութեան եղանակից և հարել մի նոր, անհամեմատ աւելի կատարելագործված համբիւ:

Մի քանի տարի առաջ պ. Նիկողոսյան հայրա-պետեան Նիկողոսեան ծանօթացրից մեզ իր վե-տի հետ, բայց ահա անցան տարիներ և նոյն պարոնը նշանաւոր կերպով կատարելագործեց իր գիւտը: Այս օրերս մենք առիթ ունեցանք ան-ձամբ ակամատես լինել այդ նորարարական համբիւի բոլոր գործողութիւններին: Մինչև որ պարոնը հաշուում էր իր համբիւնով և լուծում էր նրա վրա ամենաբարդ թաւբանական խնդիրներ, մենք նոյն խնդիրները լուծում էինք թղթի վրա, — և նա մեղանից 3-ից մինչև 10 անգամ շուտ էր վերջացնում բոլոր խնդիրները: Այդ նոր համբիւի վրա կարելի է կատարել ոչ թէ միայն թաւբա-նական չորս գործողութիւններ՝ բազմապատկել, գումարել, հանել և բաժանել թէ ամբողջ թեր և թէ ամեն տեսակ կոտորակներ, ամենաարագ կերպով, տասն անգամ աւելի շուտ քան թէ մատիտով: Բայց և կարելի է միլիոններ ու միլիարդներ հաշիւ այդ համբի-լի վրա: Այդ համբիւի վրա կարելի է տոկոսներ

այնքան էր աշխատում, որ առանց նեղութեան կարողանում էր իր ընտանիքը կերակրել, իսկ որ և է դժբաղդութիւն պատահելիս՝ նա վտան էր, որ էսնաֆը չէր զլանայ իր աշակցութիւնը: Ար-հեստագործ չունէր կարողութիւն, բայց ունէր մի սեպականութիւն, որին ոչ գողը կարող էր մեր-ձենալ և ոչ ցոյցը ապականել: Դա նրա արհեստն էր, որին «տիկ» ապարանջան էին անուանում: Այդ անկողնապիւր գանձի շնորհով արհեստագործ աղաւ էր առևտրականին յատուկ չորագործու-թիւնից, երեսպագայութիւնից. դրա շնորհով նրա մէջ անխախտ պահպանվում էին բարոյական յատկութիւնները: Ինքնաբեր ունէր իր գանձա-նակը, որի մէջ մտնում էին արհեստագործների շաբաթական տուրքերը, կամաւոր նուէրները և մեղադրված անղանկերից ստացված տուգանքնե-րը: Կարում մի քանի էսնաֆների մէջ տոկոսու-թիւն ունէին՝ քաղաքում ստացված իրանց ար-հեստին վերաբերեալ ապրանքներին գին նշանա-կել իրանց մէջ և ապա այդ գնահատութիւնից պակաս ձեռք բերելով ապրանքը, աւելորդ դրամը ձգում էին գանձանակը: Այդ գանձանակից էր հո-ղացվում չքաւոր արհեստագործ թաղման ծակը, այդ փողով էսնաֆը իր նախասօր ասինքն մատաղ էր մորթում, պատարագ անում և քէֆ անում, այդ փողից փոխառութիւն էին անում դժբաղ-դացած անղամբն, այդ փողով նշանաւոր տօնե-րին — Չատկին, Մնդեան և բարեկենդանին, նաև տաճկաց բայրամներին — ընծաներ էին տանում ուստաբաշուն և չէլին, նոյն տօներին իւզ, միս և բրինձ էին բաժանում աղքատներին, ճանա-պարհաւորս էին տալիս չունեւոր պանդուխտնե-րին, առնվում էին եկեղեցու դարձել և պատ-կերներ: Եւ անհարկն է թուել այն բոլոր բարե-գործութիւնները, որոնք կատարվում էին գանձա-նակի փողով: 1): Համայնքը նմանապէս ապառիկ

1) Կարում էսնաֆների սակաւութեան պատ-ճառով գանձանակի մուտքն ևս սակաւ էր: Գան-

